

Het 18e congres van de European Society of Organ transplantation vond dit jaar plaats in Barcelona met als thema 'BigBangBarcelona'. Een congres bedoelt voor alle donatie en transplantatie professionals in Europa en daarbuiten. Met een uitgebreid wetenschappelijk programma, zowel klinisch als op het gebied van basic science, een uitgelezen mogelijkheid om de laatste kennis en nieuwste ontwikkelingen op te doen.

Na een dagje toeristisch fietsen door Barcelona was het zondagochtend tijd om van start te gaan met het congres. Voor mij begon dat met de workshop georganiseerd door de Young Professionals in Transplantation (YPT). Deze begon met verschillende praatjes over de geschiedenis, het heden en de toekomst van transplantatie, waarbij het erg leuk was om te hoe bevlogen mensen over hun vak kunnen praten, en hoe enthousiast ze daarbij zijn gebleven door de jaren heen. Het tweede deel hadden ze vormgegeven als 'presidentieel debat', waarbij jonge professionals hun visie gaven op onderwerpen als leiderschap, publiceren en de balans tussen bijvoorbeeld werk en privé. Hier werd extra verdieping aan gegeven door twee 'oude rotten' deze visies te laten becommentariëren en de oorspronkelijke woordvoerders vervolgens de kans te geven hier weer op te reageren. Interessant om te horen hoe mensen over verschillende meer persoonlijke onderwerpen denken, het verschil tussen 'jong en oud', maar ook dat mensen van dezelfde generatie het niet per sé eens zijn en dat er dus meerdere manieren zijn om in je werk te staan en bepaalde doelen te bereiken.

Hierop volgend was de grote openingssessie waarbij ik persoonlijk de gedraaide film over alle ontwikkelingen binnen transplantatie wel indrukwekkend vond. Onvoorstelbaar hoe snel dit veld zich ontwikkeld heeft. Afgesloten met een sessie over hoe je ervoor kunt zorgen dat je artikel (niet) afgewezen wordt was het vervolgens tijd voor een glaasje op het dakterras van het congrescentrum met uitzicht over de zee en de mogelijkheid om te netwerken.

Na een voorbijgevoegen eerste dag volgden nog twee en een halve dag gevuld met zeer uiteenlopende sessies. Vanwege mijn eigen interesses en onderzoeksonderwerp heb ik me voornamelijk gericht op sessies over machine preservatie, ischemie-reperfusieschade en hoe deze te beperken en biomarkers. Soms heel erg verhelderd, maar er zijn bijvoorbeeld op het gebied van machinepreservatie zoveel mogelijkheden en sommige onderdelen zijn nog zo onontgonnen waardoor er nog zoveel onbekend is dat na sommige sessies de duidelijkste opgedane kennis was dat we heel veel ook nog niet weten.

Omdat we een tijd geleden een pilot met DCD2 donoren gehad hebben in ons ziekenhuis heb ik ook een van de DCD sessies bezocht om te horen hoe andere landen dit doen en wat nu de verschillen zijn. Wat ik bijzonder vond was dat er niet alleen praatjes over DCD2 langskwamen, maar ook over DCD3 donoren, wat in sommige landen nog helemaal niet zo gewoon is als in Nederland. Omdat ikzelf nog maar relatief kort in dit vakgebied werk, is het interessant om te horen welke ontwikkelingen in andere landen gemaakt worden, je te realiseren hoe nieuw sommige dingen nog zijn, drempels die men moest overwinnen (wettelijk, ethisch etc.) en krijg je zo ook weer een andere kijk op de Nederlandse praktijk.

Erg fijn als een van de afsluitende praatjes was de 'What's hot' praatjes, over de hoogtepunten gepresenteerd op dit congres in basic science en de kliniek. In vogelvlucht door het hele congres om je gedachten weer even te kunnen ordenen en ook die dingen mee te krijgen die je in de overvloed gemist had.

Samenvattend een zeer waardevol congres met interessante praatjes maar ook ruimte en mogelijkheid om laagdrempelig en informeel met verschillende mensen die vergelijkbaar onderzoek doen van gedachten te wisselen. Bij dezen wil ik de NTV dan ook bedanken voor hun ondersteuning aan dit congresbezoek.